

PROGRAMA DE MÀ

Yuja Wang,
Mahler Chamber
Orchestra & Gabel
—*Concert per a
piano* de Ligeti

Palau 100

Dimecres, 14 de gener de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Mahler Chamber Orchestra

Yuja Wang, piano

Matthew Truscott, concertino

Fabien Gabel, director

I

Igor Stravinsky (1882-1971)

Suite Pulcinella

- I. Sinfonie
- II. Serenata
- III. Scherzino – Allegretto – Andantino
- IV. Tarantella
- V. Toccata
- VI. Gavotta (con due variazioni)
- VII. Vivo
- VIII. Minuetto – Finale

György Ligeti (1923-2006)

Concert per a piano i orquestra

- I. Vivace molto ritmico e preciso
- II. Lento e deserto
- III. Vivace cantabile
- IV. Allegro risoluto, molto ritmico
- V. Presto luminoso, fluido, costante, sempre molto ritmico

II

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Música del ballet d'*Idomeneo*, KV 367 (selecció)

I. Chaconne

II. Pas seul

Frédéric Chopin (1810-1849)

Concert per a piano núm. 1, en Mi menor, op. 11

I. Maestoso

II. Romande

III. Rondo

Durada del concert:

Primera part, 50 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 60 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #piano #gransfigures #gradajove

YANNICK
NÉZET-SÉGUIN

YUJA WANG

MARTIN SCORSESE

SONYA YONCHEVA

MICHAEL BUBLÉ

REACH FOR THE CROWN

ROLEX APOYA EL ARTE DESDE 1976

EL DAY-DATE

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Yuja Wang és foc pur davant d'un teclat, una de les pianistes més brillants del nostre temps, reconeguda per la seva tècnica espectacular, intel·ligència musical i un coratge artístic desafiant. Acompanyada del prestigi interpretatiu de la referencial Mahler Chamber Orchestra, farcida de solistes de primer nivell i amb Fabien Gabel al podi, la intèrpret xinesa enlluernarà el públic amb obres d'una dificultat extrema.

Coprotagonista del concert és, sens dubte, una figura clau en la transició de la música del segle XX al XXI: el compositor hongarès György Ligeti (1923-2006). En el seu *Concert per a piano i orquestra* (1985-1988), obra central del programa, l'autor sintetitza les seves obsessions compositives i tracta la música com a textura, tot creant paisatges sonors densos i canviants mitjançant la seva tècnica de micropolifonia, on l'element principal no és la melodia, sinó la massa sonora global.

Quines són les claus del concert?

La dificultat de les peces d'aquest programa construeix un diàleg intel·ligent entre èpoques. Arrenca amb el neoclassicisme de Stravinsky i la seva *Suite Pulcinella*, en la qual el compositor rus revisita el Barroc amb un llenguatge modern, en què reinterpreta fragments atribuïts a Pergolesi, tot just abans de connectar amb la font clàssica per excel·lència, Mozart, i els seus fragments de ballet creats per a l'òpera *Idomeneo*.

El nucli del programa és un contrast fascinant entre la complexitat rítmica i lògica de Ligeti i el lirisme apassionat del *Concert per a piano núm. 1, en Mi menor, op. 11* de Chopin. Ambdues obres exploren des de perspectives diferents el diàleg entre solista i orquestra.

A què he de parar atenció?

En el seu *Concert per a piano i orquestra*, Ligeti abandona qualsevol resta de lirisme tradicional per submergir-se en un univers sonor complex; en els seus cinc moviments, el piano s'integra com una peça més d'un engranatge rítmic col·lectiu. L'obra presenta una primera cèl·lula que l'estructura melòdicament i hi dona desenvolupament motívic, però l'element central és una exploració rítmica obsessiva: grups d'instruments toquen patrons simultanis creant una textura laberíntica i generant una massa sonora gairebé hipnòtica.

Sabies que...

L'educació de Yuja Wang és producte d'una rara i fructífera simbiosi cultural. Pequín, on va créixer durant els anys noranta aquesta intèrpret amant de la moda i de les sabates de taló amb què acostuma a tocar desafiant tota lògica, encara bevia de la tradició artística russa i de professors emigrats després de la Revolució. Aquesta influència li va transmetre un acabat tècnic sòlid i una visió intensa i apassionada de la música.

Aquest llegat es va fusionar amb la metodologia pròpia de l'educació xinesa, caracteritzada per una disciplina fèrria. Amb aquests elements, més el seu talent i la curiositat, neix un geni del piano contemporani.

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Comentari

De Mozart a Ligeti, un diàleg entre tradició i modernitat

Dos segles d'història separen les partitures que escoltarem avui; una travessia musical que uneix el classicisme de Mozart amb la modernitat radical de Ligeti, tot passant per l'inspirat romanticisme de Chopin i el refinament neoclàssic de Stravinsky. Un gresol de veus, estils i estètiques diferents sota el qual batega un denominador comú: la tradició que inspira la modernitat, la mirada al passat que empeny l'art cap al futur.

Així ho veiem en l'obra que inaugura cronològicament aquest recorregut, el ballet de l'òpera *Idomeneo, re di Creta*, que Wolfgang Amadeus Mozart estrenà a Múnic el 29 de gener de 1781, dos dies després del seu vint-i-cinquè aniversari; una obra ambiciosa que representà un pas endavant en la maduresa dramaturgica del compositor. D'una orquestració sumptuosa, el ballet es divideix en set parts, de les quals ara sentirem la brillant "Xacona" inicial –que inclou una citació del ballet d'*Iphigènia en Aulide* de Gluck, compositor amb un enfocament renovador de l'òpera que influí decisivament en Mozart– i el "Pas seul", concebut per al coreògraf Monsieur Le Grand.

Cinquanta anys més tard Chopin tornarà la seva mirada cap al de Salzburg com a font d'inspiració per a la creació del seu propi univers sonor, més emocional i íntim, la influència del qual serà decisiva al llarg de tot el Romanticisme. Mostra primerenca d'aquest llegat van ser dos grans *Concerts per a piano*, escrits el 1830, quan el compositor només tenia vint anys. El *Concert per a piano núm. 1, en Mi menor, op. 11* –en realitat, el segon que va escriure, però el primer a ser publicat– es va estrenar l'11 d'octubre de 1830 al Teatre Nacional de Varsòvia, amb el mateix compositor al piano, en el marc dels concerts de comiat que Chopin va oferir abans d'abandonar Polònia. La partitura està dedicada al pianista Friedrich Kalkbrenner, amb el *Concert op. 61* del qual, l'obra de Chopin té moltes similituds.

El concert arrenca amb una gran introducció orquestral –gairebé quatre minuts!– que presenta les idees temàtiques del primer moviment, abans de la irrupció de piano que reprèn, amb virtuosisme, el tema d'obertura, seguit d'un segon tema, més líric. Premonitori dels futurs *Nocturns*, el segon moviment, "Romance – Larghetto", troba la seva millor explicació en paraules del mateix Chopin, que el va definir com "una mena d'ensomni a la llum de la lluna", una "romança tranquil·la i

melancòlica, que fa la impressió d'algú que mira amb dolçor cap a un lloc que evoca mil records felïços". Un brillant "Rondo – Vivace", amb ritmes del folklore polonès que posen a prova l'habilitat del solista, tanca l'obra amb un esclat de virtuosisme i alegria.

La renovació a partir de la mirada al passat troba el seu sentit més ple en el gir neoclàssic que Igor Stravinsky experimentà a partir de la creació de *Pulcinella*, un encàrrec dels Ballets Russos de Serguei Diaghilev que es va estrenar a l'Òpera de París el 15 de maig de 1920, amb direcció musical d'Ernst Ansermet, coreografia de Leonide Massine i vestuari i decorats de Pablo Picasso. Basat en una obra de teatre del segle XVIII, Stravinsky va reescriure la música original de l'italià Giovanni Batista Pergolesi adaptant-la a una instrumentació moderna i incorporant-hi els seus propis ritmes, cadències i harmonies. "*Pulcinella va ser el meu descobriment del passat, l'epifania a través de la qual la totalitat de la meua obra tardana es va fer possible. Va ser una mirada cap enrere [...], la primera de les moltes històries d'amor en aquesta direcció*", assenyalà el compositor. La *Suite* derivada del ballet està formada per vuit moviments i va ser estrenada per l'Orquestra Simfònica de Boston, dirigida per Pierre Monteux, el 22 de desembre de 1922. La peça atorga gran protagonisme als instruments solistes i inclou diferents solos, com el preciós tema de l'oboè al segon moviment, "Sérénade", o els *glissandos* del trombó en el penúltim passatge, "Vivo", d'un caràcter descaradament humorístic.

Finalment, el viatge desemboca en la immensa figura de l'hongarès György Ligeti – per a alguns, l'Stravinsky de la segona meitat del segle XX– i en el seu *Concert per a piano i orquestra*; és una obra complexa, fascinant i representativa d'una nova manera d'entendre la convivència entre tradició i innovació per a un compositor mai sotmès al mandat de les avantguardes. La partitura consta de cinc moviments breus desenvolupats en dues etapes. Els tres primers van ser escrits entre els anys 1985-1986 i els altres dos, el 1987. L'obra completa s'estrenà a la Konzerthaus de Viena el 29 de febrer de 1988, amb els germans Mario i Anthony di Bonaventura; el primer pujat al podi i el segon com a instrument solista.

Explícita carta de presentació del seu credo artístic, en la qual convergeixen les seves influències i tendències estilístiques més importants –de Bach a les matemàtiques fractals, de la música africana al minimalisme–, Ligeti explora en aquest *Concert* nous conceptes d'harmonia i ritme. El piano, d'enorme exigència, es transforma en un element vital per crear una música densa, rítmicament complexa i estructuralment innovadora. Com una maquinària que es posés en marxa, el primer moviment, d'estructura mètrica binària, s'endinsa en territoris tímbrics i rítmics

insospitats. A l'auster segon moviment, l'únic lent de la peça, Ligeti recupera un motiu de plany, ja utilitzat en obres anteriors, que evoca les dones en dol dels funerals de l'Europa de l'Est. Enmig d'una atmosfera misteriosa, el piano apareix i desapareix marcant breus esclatxes de llum. El tercer, "Vivace cantabile", és com un petit joc ple de sorpreses, amb ressonàncies de música popular hongaresa. Concebut com a epicentre del *Concert*, el quart moviment s'inspira en representacions gràfiques de conjunts fractals, amb ritmes repetitius i tallants que es transformen constantment. Un "Presto luminoso" tanca l'obra recuperant idees i melodies ja expressades en els passatges precedents d'aquesta partitura sorprenent i imprevisible, però també d'una calidesa juganera i divertida, sovint considerada el millor *Concert* de la seva dècada.

Ana María Dávila, *periodista musical*

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg / Sabine Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Yuja Wang
& Mahler Chamber Orchestra / Víkingur Ólafsson / Sondra Radvanovsky / Seong-Jin Cho & London Symphony Orchestra
/ Piotr Beczala / Igor Levit / María Dueñas
/ Beatrice Rana / Alexander Melnikov &
Quartet Casals / Staatskapelle Dresden &
Daniele Gatti / Orchestre des Champs Élysées
& Philippe Herreweghe / Elisabeth Leonskaja
/ West-Eastern Divan Orchestra & Zubin
Mehta / Julia Lezhneva / Emmanuel Pahud &
Orquestra Simfònica de la SWR d'Stuttgart /
Grigory Sokolov

Entrades i abonaments a partir de 3 concerts
al 15% de descompte a palaumusica.cat

Biografies

Mahler Chamber Orchestra

© Thomas Daskalakis

Fundada el 1997, la Mahler Chamber Orchestra (MCO) s'ha consolidat com una de les orquestres de cambra més reconegudes del món. Organitzada com un “col·lectiu global”, és liderada pels seus propis músics en col·laboració amb l'oficina central, que té la seu a Berlín. Els membres de l'orquestra, procedents d'una vintena llarga de països, es reuneixen per a cada gira o projecte. El diàleg de la música de cambra i l'escolta atenta i unànime són fonamentals en el so del grup; una filosofia inspirada pel mentor fundador, Claudio Abbado, resumida en el denominen els mateixos membres com *the sound of listening* (el so de d'escolta).

La temporada 2024-25 va actuar, entre molts altres directors i solistes, amb Antonello Manacorda, Riccardo Chailly i Leif Ove Andsnes. L'MCO també és coneguda per les seves interpretacions sense director: els seus artistes associats, Yuja Wang i Mitsuko Uchida, amb els quals l'orquestra ha ofert diverses gires, solen dirigir l'MCO des del piano. Aquesta temporada 2025-26, compartirà escenari amb Maxim Emelyanychev, Gianandrea Noseda, Augustin Hadelich, Kian Soltani, Adám Fischer, Igor Levit, Yuja Wang, Joana Mallwitz, Piotr Beczala, Hélène Grimaud, Víkingur Ólafsson, Thomas Adès, Daniel Harding i Daniil Trifonov, entre d'altres.

La Mahler Chamber Orchestra té residències artístiques a Berlín i Lucerna. Des del mes de març del 2026 fins al 2028 serà la successora de la Berliner Philharmoniker al Festival de Pasqua de Baden-Baden. El 2024 va assumir la direcció artística de la Musikwoche Hitzacker, on cada any presenta un repertori variat entorn de la música de cambra. El març del 2026 el violista Antoine Tamestit, amic i col·laborador de llarga trajectòria amb l'MCO, serà l'artista resident del festival.

L'MCO té la ferma voluntat d'enriquir la vida de les persones mitjançant la música, per la qual cosa facilita trobades tant dins com fora de l'escenari que acosten la música, l'aprenentatge i la creativitat a comunitats de tot el món. El seu programa Feel the Music fa possible que persones sordes o amb dificultats d'audició experimentin la música, mentre que l'MCO Academy permet als membres de l'orquestra compartir la seva experiència amb la futura generació de músics. A més, als concerts escolars de l'MCO es convida els estudiants a un viatge multicultural que promou la reflexió al voltant del concepte de “pertinença”.

Les actuacions de l'MCO sovint són enregistrades i retransmeses per importants mitjans internacionals i per ARTE. L'enregistrament més recent ha estat l'òpera *Picture a day like this* de George Benjamin, publicat pel segell Nimbus la tardor del 2024. Juntament amb el seu artista associat per a experiències immersives, Henrik Oppermann / *Schallgeber* l'MCO ha desenvolupat una sèrie de concerts en realitat ampliada (XR), que ha presentat, entre altres centres, a la Universitat de Princeton i a la Mozart Wohnnhaus de Salzburg.

Des del mes de juliol del 2024, algunes d'aquestes obres de música de cambra en XR estan disponibles a l'App de la Mahler Chamber Orchestra per a Apple Vision Pro. L'orquestra continuarà enregistrant nou repertori i desenvolupant aquest concepte en el decurs d'aquesta temporada 2025-26.

Yuja Wang, piano

© Julia Wesely

És valorada pel carisma artístic, la seva honestat emocional i una presència escènica abassegadora. Ha actuat amb els directors, músics i grups més admirats del món, i és reconeguda no solament pel seu virtuosisme, sinó també per actuacions plenes d'espontaneïtat i energia. En una entrevista al «New York Times», la pianista va manifestar la seva ferma convicció que *“cada programa ha de tenir vida pròpia i ser una representació de com em sento en aquell moment”*.

Va néixer en una família de músics i va començar a estudiar piano als sis anys. Va rebre formació d'alt nivell al Canadà i al Curtis Institute of Music sota el mestratge de Gary Graffman. El seu protagonisme estel·lar al panorama internacional va arribar el 2007 en substituir Martha Argerich com a solista amb la Boston Symphony Orchestra. Dos anys després va signar un contracte en exclusiva amb Deutsche Grammophon i des d'aleshores s'ha situat com una de les artistes més destacades del món, amb una continuïtat d'actuacions i àlbums aclamats per la crítica. Els seus enregistraments han rebut nombrosos premis, entre els quals cinc nominacions al Grammy i el seu primer Grammy com a millor solo instrumental clàssic, pel seu àlbum *The american project* el 2023; enregistrament que també va rebre un Opus Klassik en la categoria de concert.

Els seus projectes recents inclouen una col·laboració amb David Hockney al Lightroom de Londres, gires com a directora i intèrpret amb la Mahler Chamber Orchestra per Europa i l'Amèrica del Sud, una gira internacional de recitals en duo

amb el pianista Víkingur Ólafsson i una residència artística amb la New York Philharmonic.

Durant aquesta temporada 2025-26, la seva agenda inclou la inauguració de temporada de diverses orquestres principals dels Estats Units, com la San Francisco Symphony i Philadelphia Orchestra, al Carnegie Hall, on dirigirà des del piano el *Concert per a piano núm. 1* de Txaikovski. Entre les seves actuacions orquestrals, farà una important gira europea amb l'Orquestra de la Ràdio Sueca. I altres actuacions amb orquestra inclouen concerts amb la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, New York Philharmonic, Cleveland Orchestra i Rotterdams Philharmonisch Orkest.

El seu paper com a directora des del piano continuarà amb gires al costat de la Mahler Chamber Orchestra, ara per l'Estat espanyol i també als Estats Units, i farà una gira de recitals per tot l'Àsia. El novembre del 2025 inaugurarà *Playing with the fire: an immersive odyssey with Yuja Wang* a la Philharmonie de París. Aquesta instal·lació multisensorial innovadora convida els visitants a endinsar-se al món que s'amaga rere l'escenari, tot revelant una mirada més íntima de l'emoció i el món artístic que inspira les interpretacions de Yuja Wang.

Matthew Truscott, concertino

© Jess Shurte

És un violinista versàtil que comparteix el seu temps entre la música d'instruments d'època i la interpretació “moderna” actuant amb alguns dels millors músics de cada àmbit.

És concertino de la Mahler Chamber Orchestra i un dels líders de l'Orchestra of the Age of Illustration. En aquests càrrecs, ha dirigit actuacions orquestrals des del violí arreu del món, com ara Carnegie Hall, Concertgebouw d'Amsterdam, Philharmonie de Berlín, Musikverein de Viena, Elbphilharmonie d'Hamburg, i al Royal Festival Hall i BBC Proms de Londres. Aquest any ha estat nomenat director del Dunedin Consort.

Com a director convidat, ha actuat amb l'ACO Collective, Orquestra de Cambra dels Països Baixos, Orquestra del Festival de Budapest, Orquestra de la Ràdio Noruega, Orquestra Simfònica d'Islàndia, English National Opera, De Nederlandse Opera i The English Concert.

Anteriorment, com a membre dels quartets Dante i Quince, va col·laborar en música de cambra en projectes amb Trevor Pinnock, Jonathan Manson i Emmanuel Pahud. Matthew ensenya violí barroc a la Royal Academy of Music de Londres.

Fabien Gabel, director

© Lyodoh Kaneko

La temporada 2025-26 marca el seu inici com a director titular de la Tonkünstler-Orchester de la Baixa Àustria. En el transcurs de la seva carrera s'ha forjat una trajectòria internacional d'altíssim nivell en què ha dirigit orquestres de primera línia, com l'Orchestre de París, London Philharmonic, Chicago Symphony Orchestra, NDR Elbphilharmonie Orchester, Cleveland Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra d'Estocolm, Orchestre Symphonique de Mont-real, Seoul Philharmonic i Melbourne Symphony Orchestra.

Lloat pel seu estil dinàmic i la sensibilitat a l'hora d'afrontar la partitura, és especialment conegut per la seva fina elecció del repertori, que abasta de les grans obres simfòniques fins a la visibilització i el reconeixement de compositors menys coneguts dels segles XIX i XX. A més, també s'enfoca envers la música contemporània i ha dirigit estrenes d'obres de Dieter Amman, Anders Hillborg i Samy Moussa.

Durant la temporada 2025-26 debutarà a la Metropolitan Opera de Nova York amb *Carmen* i amb la Mahler Chamber Orchestra en aquesta gira de cinc dies per l'Estat espanyol, al costat de Yuja Wang. A Europa, hi tornarà amb la Stavanger Symphony Orchestra, Orchestre National de França, Orchestre Philharmonique d'Estrasburg i Orquesta Sinfónica de Galícia, com també amb les simfòniques de la BBC i de la Ciutat de Birmingham. Als Estats Units, tornarà a dirigir la Minnesota Orchestra,

Detroit Symphony i Toronto Symphony Orchestra, i debutarà a l'Amèrica del Sud amb l'Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo (OSESF).

A França col·labora habitualment amb les principals orquestres de París i va tenir un debut molt aclamat a l'Opéra National de París la temporada 2022-23.

Recentment ha dirigit l'enregistrament d'una nova partitura per a l'èpica pel·lícula *Napoleó* (1927) d'Abel Gance, amb l'Orchestre National de França i l'Orchestre National de Radio France. La primera part del film es va presentar al Festival de Cannes 2024 i serà projectada a cinemes, per la televisió francesa i la plataforma Netflix.

Fabien Gabel ha treballat amb solistes de prestigi, com Daniil Trifonov, Yefim Bronfman, Emanuel Ax, Bertrand Chamayou, Seong-Jin Cho, Francesco Piemontesi, Jean-Yves Thibaudet, Gidon Kremer, Augustin Hadelich, Vilde Frang, Daniel Lozakovich, Christian Tetzlaff, Gautier Capuçon, Daniel Müller-Schott, Johannes Moser, Håkan Hardenberger, Emmanuel Pahud, com també amb les cantants Measha Brueggergosman, Natalie Dessay, Petra Lang, Jennifer Larmore, Marie-Nicole Lemieux, Nikola Hillebrand i Asmik Grigorian, i amb Michael Schade.

El 2004 va captar l'atenció internacional en guanyar el Concurs de Direcció Donatella Flick, arran del qual va ser nomenat director assistent de la London Symphony Orchestra entre el 2004 i el 2006. Va ser director musical de l'Orchestre Symphonique de Quebec entre els anys 2012 i 2021, i de l'Orchestre Français des Jeunes del 2017 al 2021.

Nascut a París en una família de músics destacats, Fabien Gabel va començar a tocar la trompeta als sis anys i va perfeccionar la tècnica al Conservatoire National Supérieur de Musique de París i a la Hochschule für Musik de Karlsruhe. Va tocar amb diverses orquestres parisenques, sota la batuta de grans directors, com Pierre Boulez, Sir Colin Davis, Riccardo Muti, Seiji Ozawa, Simon Rattle i Bernard Haitink, abans d'iniciar la seva pròpia carrera com a director.

El gener del 2020 el govern francès el va nomenar Chevalier des Arts et des Lettres.

Formació

Malher Chamber Orchestra

Flautes

Chiara Tonelli (Itàlia)

Julia Gallego Ronda (Espanya)

Oboès

Miriam Pastor Burgos (Espanya)

Jesús Pinillos Rivera (Espanya)

Clarinets

Vicente Alberola Ferrando (Espanya)

Jaan Bossier (Bèlgica)

Fagots

Guillaume Santana (França)

Chiara Santi (Itàlia)

Trompes

Jose Vicente Castello Vicedo (Espanya)

Genevieve Clifford (Austràlia)

Pablo Marzal (Espanya)

Carlos Pastor Bajo (Espanya)

Trompetes

Jürgen Ellensohn (Austria)

Florian Kirner (Alemanya)

Trombons

Andreas Klein (Alemanya)

Mark Hampson (Espanya)

Timpani & percussió

Jonas Krause (Alemanya)

Rizumu Sugishita (Japó)

Violins I

Matthew Truscott* (Regne Unit)
Cindy Albracht (Països Baixos)
May Kunstovny (Austràlia)
Hildegard Niebuhr-Candan (Alemanya)
Alexandra Preucil (Estats Units)
Hwa-Won Rimmer Pyun (Alemanya)
Clara Scholtes (Alemanya)
Leanne McGowan (Austràlia)

Violins II

Daniel Vlashi Llukaci** (Espanya)
Paulien Holthuis (Països Baixos)
Michiel Commandeur (Països Baixos)
Fjodor Selzer (Alemanya)
Katarzyna Wozniakowska (Polònia)
Naomi Peters (Països Baixos)
Christian Heubes (Alemanya)

Violes

Joel Hunter** (Regne Unit)
Yannick Dondelinger (Regne Unit)
Mladen Somborac (Croàcia)
Anna Maria Wunsch (Alemanya)
Aiden Sullivan (Austràlia)
Aline Saniter (Alemanya)

Violoncel·ls

Frank-Michael Guthmann** (Alemanya)
Stefan Faludi (Alemanya)
Moritz Weigert (Alemanya)
Charlotte Miles (Austràlia)
Larissa Nagel (Alemanya)

Contrabaixos

Todor Marković** (Eslovènia)
Johane Gonzalez Seijas (Espanya)
Pedro Figueiredo (Portugal)

* Concertino

** Líder de secció

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimecres, 25.02.26 – 20 h

Sala de Concerts

—*Gaudí* d'Albert Guinovart

Josep-Ramon Olivé, Ana San Martín, Lluís Calvet, Belén García, Clara Renom, Héctor Ruiz, Xavier Casademont i Lluís Arratia, cantants

Cor Jove de l'Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Original SoundTrack Orchestra (OSTO)

David Pintó, director d'escena

Belén Clemente i Albert Torrebellà, directors

A. Guinovart: *Gaudí*

Preus: de 20 a 45 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmaceutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Fundación

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The Nando and Elsa Peretti Foundation

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

The Puig Family Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundación Dvesta

repsol fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

Telefónica

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEI2 CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI+

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

theNEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya – Centre Odontològic Digest SL

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

